

CONVERSIÓ ECOLÒGICA EN CLAU DE REVISIÓ DE VIDA

El Papa Francesc va escriure l'encíclica *Laudato si'* seguint els tres passos (veure, jutjar i actuar) de la Revisió de Vida (RdV).

La Revisió de Vida ens ajuda a llegir la vida (VEURE), tot el que passa al nostre món i els grans reptes mediambientals i socials que se'ns plantegen a la "llum de l'evangeli" (JUTJAR), profundament arrelats en Crist, que és la nostra llum i la nostra força per afrontar el camí de conversió que hem d'emprendre (ACTUAR). No és solament un mètode, sinó un nou estil de viure i de veure la vida que ens porta a transformar-la.

Us oferim dues propostes de RdV per aquest Temps de la Creació que ens poden ajudar a fonamentar la conversió ecològica integral a què estem cridats en l'espiritualitat i en la comunió.

Apunts sobre la Revisió de Vida (RdV)*

La revisió de vida ens ajuda a unir fe i vida, no és solament un mètode, sinó un nou estil de viure i de veure la vida que ens porta a transformar-la. Ens fa escoltar Déu que ens parla des de la vida. Ens va donant el convenciment que tot és sagrat, tot és revelació de Déu, tot ens en parla, perquè tot està tocat i amarat de Déu.

El VEURE ens educa la mirada a la vida i a les persones:

- Mirar de nou la vida a partir de **fets concrets** viscuts en primera persona, contemplar-la, reviure-la, per descobrir-hi tot allò que ens ha passat inadvertit en el seu moment.
- Mirar aquests fets, no aïlladament, sinó formant part de tot un procés col·lectiu, social, polític, eclesial, familiar, laboral... Anar a fons per descobrir-hi **les causes i les conseqüències**.
- Cercar els aspectes positius i negatius dels fets, les actituds de les persones i dels col·lectius, els **valors i contravalors** que hi apareixen.
- Trobar el **nucli de la revisió de vida**, allò en què tots ens trobem implicats, perquè ho hem viscut o ho estem experimentant en la vida i ens els compromisos que tenim.
- Centrar la revisió de vida en aquest nucli, **fer silenci per interioritzar-lo**, i disposar-se a jutjar.

El JUTJAR ens acosta a la mirada de Déu sobre els fets viscuts:

- Descobrir la **presència de Déu** i els **signes de passió, de mort, de resurrecció** en els fets i en les persones que hi intervenen (esdeveniments, moments, gestos, actituds...).
- **Acudir a l'evangeli** per descobrir com podem viure l'experiència de ser fills de Déu tal com Jesús la vivia.
- **Fer silenci** per passar de la contemplació de Jesús al trobament personal amb ell (sentir-se acollit i estimat per ell, deixar-se interpel·lar, preguntar-se què ens cal transformar, a quin pas més enllà estem cridats...).
- Compartir-ho en forma de **pregària**.

L'ACTUAR ens mena a la conversió personal i a la transformació de la realitat.

- Definir el **compromís personal** de conversió, de manera de fer i de canvi d'actituds.
- Definir el **compromís d'acció** per a la transformació de la realitat social (propera i estructural).
- Cloure amb una pregària d'agraïment, de lloança, de perdó, de petició d'ajuda, de record pels més pobres, pel Món, per l'Església.

*Extret del document "Fer Revisió de Vida a l'ACO" d'Oriol Garreta. <https://acocat.org/mediateca/fer-revisi-de-vida-laco>

Ancorar la conversió en l'espiritualitat

A l'encíclica *Laudato si'*, el Papa Francesc anima tots els homes i dones de bona voluntat, i especialment les comunitats cristianes catòliques, a la conversió ecològica integral.

...la crisi ecològica és una crida a una profunda conversió interior. Però també hem de reconèixer que alguns cristians compromesos i orants, sota una excusa de realisme i pragmatisme, solen burlar-se de les preocupacions pel medi ambient. Altres són passius, no es decideixen a canviar els seus hàbits i esdevenen incoherents. Els fa falta llavors una conversió ecològica, que implica deixar brotar totes les conseqüències del seu trobament amb Jesucrist en les relacions amb el món que ens envolta. Viure la vocació de ser protectors de l'obra de Déu és part essencial d'una existència virtuosa, no consisteix en quelcom opcional ni en un aspecte secundari de l'experiència cristiana. (LS 217)

No es tracta només de generar processos de canvi en els hàbits de consum, que també, evidentment, sinó sobretot d'aprofundir en l'espiritualitat cristiana perquè sigui el fonament profund dels canvis de mentalitat necessaris que planteja l'encíclica *Laudato si'*.

La conversió ecològica integral suposa descobrir:

- En “Déu creador i Pare de tots”, el camí que ens porta de la dominació i la depredació de la natura a la contemplació, la lloança, l'acció de gràcies i la cura.
- En Jesús, fill de Déu encarnat, el camí que ens permet deixar enrere les desigualtats, la cobdícia i l'egoisme i ens mena al reconeixement de la dignitat de totes les persones com a fills de Déu, a la fraternitat, a l'esperit de servei, a la sobrietat alliberadora i a l'opció radical pels febles i empobrits.
- En l'Esperit d'Amor que acompanya el nostre dia a dia, el camí que ens fa sortir de la indiferència i la passivitat vers l'acció i el compromís.

Per aprofundir en la nostra espiritualitat cristiana la Revisió de Vida ens ajuda a llegir la vida (VEURE), tot el que passa al nostre món i els grans reptes mediambientals i socials que se'ns plantegen a la “llum de l'evangeli” (JUTJAR), profundament arrelats en Crist, que és la nostra llum i la nostra força per afrontar el camí de conversió que hem d'emprendre (ACTUAR).

L'espiritualitat cristiana: fonament de la nostra conversió ecològica integral

VEURE: Quina espiritualitat practiquem?

JUTJAR: Com a fills de Déu, a quina espiritualitat estem cridats?

ACTUAR: Compromís personal i de transformació de l'entorn.

VEURE

FETS | Compartir amb el grup aspectes concrets de la nostra experiència espiritual que han estat motor de conversió ecològica integral.

CAUSES | Persones, grups, moviments, lectures, recessos, exercicis espirituals, trobades, convivències... que han configurat la nostra espiritualitat. Aspectes personals i socials que la potencien o la condicionen: disponibilitat de temps, obligacions, entorn, model social, etc.

CONSEQÜÈNCIES | Canvis en l'àmbit personal i en l'àmbit social que se'n deriven. Creixement personal que suposa. Compromisos a què ens aboca.

VALORS I CONTRAVALORS | Valors que aporta l'espiritualitat cristiana i valors d'altres tradicions religioses i espirituals. Contravalors de la nostra societat materialista i de les derivacions adulterades, tancades o manipulades de la nostra tradició espiritual, que ens impedeixen entrar en una alliberadora, amorosa, raonable i sana espiritualitat.

NUCLI DE LA RdV | Aspecte concret de la nostra espiritualitat que volem revisar.

SILENCI | Moments per interioritzar el que s'ha dit en el veure i preparar el jutjar.

JUTJAR

SIGNES I PRESÈNCIA DE DÉU | Compartir amb el grup els aspectes que ens fan endevinar la presència de Déu en les experiències espirituals viscudes, en els canvis que han provocat, les persones que ens han acompanyat...

PARAULA DE DÉU | Llegir i comentar aquest fragment de l'evangeli per descobrir l'espiritualitat profunda a què estem cridats com a fills de Déu.

Temptacions de Jesús (Mt 4,1-11; Mc 1,12-13)

1 Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà. L'Esperit el va conduir pel desert **2** durant quaranta dies, i era temptat pel diable. Aquells dies no va menjar res, i a la fi tenia fam. **3** El diable li digué:

- Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.

4 Però Jesús li va respondre:

- L'Esclusura diu: *L'home no viu només de pa.*

5 Després el diable se l'endugué enlaire, li va mostrar en un instant tots els reialmes del món **6** i li digué:

- Et donaré tota l'autoritat i la glòria d'aquests reialmes: me l'han confiada a mi, i jo la dono a qui vull. **7** Adora'm i tot serà teu.

8 Jesús li respongué:

- Diu l'Esclusura: *Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol.*

9 Després el conduí a Jerusalem, el va posar dalt de tot del temple i li digué:

- Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix. **10** Diu l'Esclusura: *Donarà ordre als seus àngels de guardar-te.* **11** I encara: *Et duran a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres.*

12 Jesús li contestà:

- Diu l'Esclusura: *No temptis el Senyor, el teu Déu.*

13 Un cop el diable hagué esgotat tota mena de temptacions, se n'allunyà fins al moment oportú.

- Aquest fragment de l'evangeli mostra com Jesús fonamenta tota la seva missió en una profunda espiritualitat. Fins a quin punt nosaltres ens deixem conduir per l'Esperit com Jesús? Quines són les nostres "excuses" per a no deixar-nos conduir al desert?
- Som capaços d'identificar, com Jesús, les "temptacions" que hi ha en algunes experiències espirituals que acaben cercant la pròpia satisfacció, ens fan sentir per sobre dels altres o pretenem que ens resolguin tots els problemes?
- Què ens aporten les respostes de Jesús de cara a viure una espiritualitat més autèntica?
- Quins elements aporta per fonamentar la nostra conversió ecològica integral?

APORTACIONS LAUDATO SI' | Llegir aquests fragments de l'encíclica ens pot ajudar a entendre millor l'estret lligam entre la nostra espiritualitat i la conversió ecològica integral a què estem cridats.

Vull proposar als cristians algunes línies d'espiritualitat ecològica que neixen de les conviccions de la nostra fe, perquè el que l'Evangelí ens ensenya té conseqüències en la nostra forma de pensar, sentir i viure. No es tracta de parlar tant d'idees, sinó sobretot de les motivacions que sorgeixen de l'espiritualitat per alimentar una passió per la cura del món. Perquè no serà possible comprometre's en coses grans solament amb doctrines sense una mística que ens animi, sense «uns mòbils interiors que impulsen, motiven, encoratgen i donen sentit a l'acció personal i comunitària». (*Laudato si'* 216)

La pau interior de les persones té molt a veure amb la cura de l'ecologia i amb el bé comú, perquè, autènticament viscuda, es reflecteix en un estil de vida equilibrat unit a una capacitat d'admiració que porta a la profunditat de la vida. La natura és plena de paraules d'amor, però com podem escoltar-les enmig del soroll constant, de la distracció permanent i ansiosa, o del culte a l'aparença? Moltes persones experimenten un profund desequilibri que les mou a fer les coses a tota velocitat per sentir-se ocupades, en una pressa constant que al seu torn les mena a atropellar tot el que tenen al seu voltant. Això té un impacte en la manera com es tracta l'ambient. Una ecologia integral implica dedicar una mica de temps per recuperar la serena harmonia amb la creació, per reflexionar a propòsit del nostre estil de vida i els nostres ideals, per contemplar el Creador, que viu entre nosaltres i en el que ens envolta, la presència del qual «no ha de ser fabricada sinó descoberta, revelada». (*Laudato si'*, 225)

SILENCI I PREGÀRIA | Trobada personal amb Jesús i posada en comú de tot el que hem viscut i reflexionat, en presència de Jesús, en forma de pregària.

ACTUAR

COMPROMÍS PERSONAL | Conversió, canvi de manera de fer i d'actituds.

- Quines actituds hem de modificar en la nostra espiritualitat perquè pugui ser un fonament més eficaç dels canvis profunds que suposen en la nostra vida una veritable conversió ecològica integral?
- Quines noves actituds i comportaments som invitats a incorporar en la nostra vida de cada dia, en la nostra vida espiritual?
- Com podem tenir cura més a fons del nostre interior, del silenci...?

COMPROMÍS D'ACCIÓ | Transformació de la realitat social (propera i estructural), canvi de mentalitats i comportament de les persones properes, per posar-les també en acció.

- Quines fonts espirituals ens poden ajudar a adquirir més sensibilitat ecològica?
- Com podem aportar una visió espiritual integral, ecològica i solidària, en els espais on som presents?
- Com podem ser fonament i “motor” espiritual en l'acció per una societat més justa, sostenible i fraternal?
- Com a comunitat cristiana, què podem fer per aprofundir més en la nostra pròpia tradició espiritual per fer avançar l'església en el camí de la conversió ecològica integral?

PREGÀRIA DE CLOENDA | Compartir una pregària final d'agraïment, lloança, petició d'ajuda i de perdó que formulem entre tots/es. Podem acabar amb la pregària següent:

Vida profunda

Som fàcils a dir que et trobem en l'enrenou de la vida;
en realitat, però, el nostre interior gairebé sempre és buit.

Els gestos cristians, les frases, ens surten de la perifèria,
amb la càrrega esmorteïda.

Ens manca vida interior, amb silenci o sense,
per tal d'abraonar-nos a Tu pregonament
i que ens penetris com un murmurí d'aiguaneix.

Senyor, en aquests moments, sentim nostàlgies de pregària;
caldria, tanmateix, que aquesta enyorança
esdevingués la nostra fam de cada jorn,
no tan sols dels caps de setmana.

El corrent dels esdeveniments va deixant un pou
que colga la nostra autèntica vida,
i ni tan sols percebem la nostra indignàcia.

Cal que t'ancoris tan profundament en nosaltres
que esdevinguem sempre illots a contracorrent,
testimonis inoportuns de l'Invisible.

Ens manca amor, tanmateix, ens manca mordent.
Revifa la teva presència per tal d'incendiar-ho tot.
Voldríem convertir-nos en una deu profunda,
units a Tu, font d'aigua viva (Jr 17,13),
i no només en tolls que s'esvaeixen.

Ens sobra activisme.

«Aprofitem» massa el temps,
en lloc d'esmerçar-lo, en adoració, al teu costat.

Voldríem anticipar l'eternitat i amainar-nos tot contemplant el teu rostre.

Lluís Espinal - Pregàries a boca de canó

Comunió amb Déu i amb la creació

La nostra professió de fe comença dient: “Crec en Déu Pare, totpoderós, creador i senyor de totes les coses”. Aquesta afirmació és crucial en la relació que tot cristià està cridat a establir amb el Creador i amb totes les seves criatures.

Llegim a l'encíclica *Laudato si'* del Papa Francesc:

Per a la tradició judeocristiana, dir «creació» és més que dir natura, perquè té a veure amb un projecte de l'amor de Déu en què cada criatura té un valor i un significat. La natura sol entendre's com un sistema que s'analitza, comprèn i gestiona, però la creació només pot ser entesa com un do que sorgeix de la mà oberta del Pare de tots, com una realitat il·luminada per l'amor que ens convoca a una comunió universal. (Ls' 76)

Per altra banda, quan el cor està autènticament obert a una comunió universal, res ni ningú no està exclòs d'aquesta fraternitat [...]. Tot està relacionat, i tots els éssers humans estem junts com a germans i germanes en un meravellós pelegrinatge, entrelaçats per l'amor que Déu té a cada una de les seves criatures i que ens uneix també, amb tendre afecte, al germà sol, a la germana lluna, al germà riu i a la mare terra. (Ls' 92)

La creació és el projecte d'amor de Déu:

- L'amor és la força creadora, el principi i el fi de totes les coses creades.
- La creació no és un acte inicial, únic. S'estén al llarg del desenvolupament de l'univers i de la història. La presència divina, que assegura la permanència i el desenvolupament de cada ésser, «és la continuació de l'acció creadora”.
- Déu és present en cada criatura, tots els éssers creats formen part del seu projecte.
- Home i dona som també criatures de Déu. Pastats amb fang, som natura, però tenim l'alè de Déu, la força del seu amor. Déu ens ha fet lliures i ha deixat la seva obra, el seu projecte d'amor, a les nostres mans.

Malauradament constatem que, en general, l'ésser humà de la nostra societat benestant, fins i tot si és creient, està centrat en si mateix, es considera autosuficient, busca la seguretat en el poder i els diners, la felicitat en els béns materials, té el miratge que els avenços científics i tecnològics li donaran totes les respostes...

La conversió ecològica integral suposa retornar al projecte d'amor a què Déu ens té destinats a partir de quatre tipus de relacions: amb nosaltres mateixos, amb els altres éssers humans, amb tota els éssers creats i amb Déu. La Revisió de Vida ens ajuda a mirar les relacions que establim (VEURE), arrelats en Crist (JUTJAR), per afrontar el camí de conversió que hem d'emprendre (ACTUAR).

La comunió: fonament de la nostra conversió ecològica integral

VEURE: quina és la nostra experiència de comunió amb la creació?

JUTJAR: com a criatures de Déu, a quina comunió estem cridats?

ACTUAR: compromís personal i de transformació de l'entorn.

VEURE

FETS | Compartir amb el grup un fet concret que faci referència a la relació que establim amb Déu i amb la creació - nosaltres mateixos, els altres éssers humans i tots els altres éssers -

CAUSES | Persones, successos, fets de la nostra història personal... que han marcat aquesta relació. Aspectes personals i socials que la potencien o condicionen: caràcter, disponibilitat de temps, obligacions, entorn, model social, etc.

CONSEQÜÈNCIES | Efectes que genera la nostra manera de relacionar-nos amb nosaltres mateixos (autosatisfacció, inseguretat, tancament, obertura, creixement personal...), amb els altres éssers humans (prejudicis, desconfiança, agressivitat, violència, explotació, suport mutu, servei...), amb els altres éssers (depredació, explotació, cura...) i amb Déu (dependència, impuls vital, càrrega, alliberament...).

VALORS I CONTRAVALORS | Aspectes positius i negatius que descobrim en els fets exposats, les actituds de les persones i els col·lectius implicats. Valors que aporta la nostra fe. Valors i contravalors que descobrim en les relacions que s'estableixen en la nostra societat (autosuficiència, egocentrisme, dominació, indiferència, utilització, interdependència, supeditació, por, col·laboració, competició, admiració, cooperació, estimació...).

NUCLI DE LA RdV | Aspecte concret de la nostra relació amb Déu i amb la creació que volem revisar.

SILENCI | Moments per interioritzar el que s'ha dit en el veure i per preparar el jutjar.

JUTJAR

SIGNES I PRESÈNCIA DE DÉU | Compartir amb el grup els aspectes que ens fan endevinar la presència de Déu en els fets exposats, en les relacions que s’hi han establert, els canvis que han provocat, les persones que hi intervenen...

PARAULA DE DÉU | El llibre del Gènesi ens parla de l’acció creadora de Déu i de la resposta humana. Són textos antics que, amb el seu llenguatge simbòlic, contenen importants ensenyaments per a l’home d’avui.

L’home en el Paradís (Gn 2, 4-9, 15,19)

4 Així foren els orígens del cel i de la terra quan van ser creats. Quan el Senyor-Déu va fer la terra i el cel **5** no hi havia cap matoll ni havia nascut l’herba, perquè el Senyor-Déu encara no havia fet ploure, ni existia cap home que pogués conrear els camps. **6** Però de dintre la terra pujava una humitat que els amarava en tota la seva extensió.

7 Llavors el Senyor-Déu va modelar l’home amb pols de la terra. Li va infondre l’alè de vida, i l’home es convertí en un ésser viu. **8** Després el Senyor-Déu plantà un jardí a l’Edèn, a la regió d’orient, i va posar-hi l’home que havia modelat. **9** El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil tota mena d’arbres que fan goig de veure i donen fruits saborosos.

15 El Senyor-Déu va prendre l’home i el va posar al jardí de l’Edèn perquè el conreés i el guardés.

19 El Senyor-Déu va modelar amb terra tots els animals feréstecs i tots els ocells, i els va presentar a l’home, per veure quin nom els donaria: cada un dels animals havia de portar el nom que l’home li posés.

- Tenim consciència que tot el que ens envolta i tot el que tenim, fins i tot la nostra vida, és un do de Déu? Com manifestem el nostre agraïment per aquests dons?
- Com executem l’encàrrec de Déu de “conrear i guardar” el seu jardí?
- Com valorem la immensa diversitat d’espècies i de cultures humanes que formen part de la vida que Déu ha creat? Com preservem aquesta biodiversitat?
- Dediquem temps a la contemplació de la natura, a adonar-nos de la seva vitalitat, de la seva diversitat i fecunditat? Ens en sentim part?
- Hem descobert com la natura i la mare Terra ens parlen del Misteri de l’Amor i de la Vida, del Misteri de Déu, del seu Esperit que tot ho mou?

Llegir aquesta paràbola ens pot ajudar a qüestionar-nos la nostra relació amb el Creador:

Paràbola dels vinyaters homicides (Mt 21, 33-40)

33 »Escolteu una altra paràbola:

Hi havia un propietari que va plantar una vinya, la va envoltar d'una tanca, hi va excavar un cup i va construir-hi una torre de guàrdia. Després la va arrendar a uns vinyaters i se'n va anar lluny.

34 Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus servents als vinyaters per rebre'n els fruits que li corresponien; **35** però els vinyaters van agafar els servents, i a l'un el van apallissar, a l'altre el van matar, i a l'altre van apedregar-lo.

36 Novament els envià altres servents, més nombrosos que els primers, però els van tractar igual.

37 Finalment els envià el seu fill, tot dient-se: "El meu fill el respectaran."

38 Però els vinyaters, en veure el fill, es digueren entre ells: "Aquest és l'hereu: vinga, matem-lo i quedem-nos la seva heretat!" **39** L'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar.

40 »Quan vingui l'amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?

- Quins paral·lelismes descobrim entre els vinyaters de la paràbola i l'actuació de l'home de la nostra societat benestant?
- Fins quin punt ens considerem "propietaris" de la Terra en lloc de simples administradors? Amb quin dret ens n'hem apropiat?
- Quantes persones són maltractades i quants "fills de Déu" moren per l'ambició d'uns quants? Fins a quin punt, de forma més o menys conscient, en som coresponsables per la nostra manera de viure, de consumir, per la nostra passivitat i la nostra indiferència?
- Quins fruits espera Déu que li donem?

APORTACIONS LAUDATO SI' | Llegir aquests fragments de l'encíclica ens poden ajudar a entendre millor què espera Déu de nosaltres.

Els relats de la creació en el llibre del Gènesi contenen, en el seu llenguatge simbòlic i narratiu, profunds ensenyaments sobre l'existència humana i la seva realitat històrica. Aquestes narracions suggereixen que l'existència humana es basa en tres relacions fonamentals estretament connectades: la relació amb Déu, amb el proïsme i amb la terra. Segons la Bíblia, aquestes tres relacions vitals s'han trencat, no sols externament, sinó també dins de nosaltres. Aquesta ruptura és el pecat. L'harmonia entre el Creador, la humanitat i totes les coses creades va ser destruïda per haver pretès ocupar el lloc de Déu, negant-nos a reconèixer-nos com a criatures limitades. Aquest fet desnaturalitzà també el mandat de «dominar» la terra (cf. Gn 1,28) i de «treballar-la i tenir-ne cura» (cf. Gn 2,15). Com a resultat, la relació originàriament harmoniosa entre l'ésser humà i la natura es transformà en un conflicte (cf. Gn 3,17-19). *(Laudato si' 66)*

No som Déu. La terra ens precedeix i ens ha estat donada[...]. És important llegir els textos bíblics en el seu context, amb una hermenèutica adequada, i recordar que ens conviden a «treballar i tenir cura» del jardí del món (cf. Gn 2,15). Mentre «treballar» significa conrear, llaurar o forjar, «tenir cura» significa protegir, custodiar, preservar, guardar, vigilar. Això implica una relació de reciprocitat responsable entre l'ésser humà i la natura. Cada comunitat pot agafar de la bondat de la terra el que necessita per a la seva supervivència, però també té el deure de protegir-la i de garantir la continuïtat de la seva fertilitat per a les generacions futures. Perquè, en definitiva, «la terra és del Senyor» (Sl 24,1), a ell pertany «la terra i tot el que conté» (Dt 10,14). Per això, Déu nega tota pretensió de propietat absoluta: «La terra no es pot vendre a perpetuïtat, perquè la terra és meva, i vosaltres sou forasters i hostes a la meva terra» (Lv 25,23). *(Laudato s' 67)*

«Per la paraula del Senyor fou fet el cel» (Sl 33,6). Així se'ns indica que el món va procedir d'una decisió, no del caos o la casualitat, la qual cosa l'enalteix encara més. Hi ha una opció lliure expressada en la paraula creadora. L'univers no va sorgir com a resultat d'una omnipotència arbitrària, d'una demostració de força o d'un desig d'autoafirmació. La creació és de l'ordre de l'amor. L'amor de Déu és

el mòbil fonamental de totes les coses creades: «És que estimeu tot el que existeix i no us repugna res del que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho» (Sv 11,24). Llavors, cada criatura és objecte de la tendresa del Pare, que li dóna un lloc en el món. Fins i tot la vida efímera de l'ésser més insignificant és objecte del seu amor i, en aquests pocs segons de la seva existència, ell l'embolcalla amb el seu afecte. (*Laudato si'* 77)

Déu ha escrit un llibre preciós, «les lletres del qual són la multitud de criatures presents en l'univers». [...] La contemplació de les coses creades ens permet descobrir a través de cada cosa algun ensenyament que Déu ens vol transmetre, perquè «per al creient contemplar les coses creades és també escoltar un missatge, sentir una veu paradoxal i silenciosa». (*Laudato si'* 85)

Si l'ésser humà es declara autònom de la realitat i es constitueix en dominador absolut, la mateixa base de la seva existència s'ensorra, perquè, «en lloc d'exercir el seu paper de col·laborador de Déu en l'obra de la creació, l'home suplanta Déu i amb això provoca la rebel·lió de la natura». (*Laudato si'* 117)

Les persones divines són relacions subsistents, i el món, creat segons el model diví, és una trama de relacions. Les criatures tendeixen cap a Déu, i al seu torn és propi de tot ésser vivent tendir cap a una altra cosa, de tal manera que en el si de l'univers hi podem trobar un sens fi de constants relacions que s'entrellacen secretament. Això no sols ens invita a admirar les múltiples connexions que existeixen entre les criatures, sinó que ens porta a descobrir una clau de la nostra pròpia realització. Perquè la persona humana més creix, més madura i més se santifica a mesura que entra en relació, quan surt de si mateixa per viure en comunió amb Déu, amb els altres i amb totes les criatures. Així assumeix en la seva pròpia existència aquest dinamisme trinitari que Déu ha imprès en ell des de la seva creació. Tot està connectat, i això ens invita a madurar una espiritualitat de la solidaritat global que brota del misteri de la Trinitat. (*Laudato si'* 240)

SILENCI I PREGÀRIA | Trobada personal amb Jesús i posada en comú tot el que hem viscut i reflexionat, en presència de Jesús, en forma de pregària.

ACTUAR

COMPROMÍS PERSONAL | Conversió, canvi de manera de fer i d'actituds.

- Qui hi ha al centre del “nostre” univers? Quin paper hi juga Déu, els éssers humans i els altres éssers vius? A quins canvis ens sentim cridats/des?
- Com ens podem sentir més en comunió amb la meravellosa diversitat d'éssers creats que ens envolten i, a través d'ells, amb el Creador de tots?
- On ens porta aquesta comunió? Quins hàbits ens cal canviar (alimentació, higiene personal, vestit, neteja, climatització, desplaçaments...) per tenir cura de la nostra casa comuna i per preservar la biodiversitat?
- Quina actitud hem d'adoptar per tal que “la diversitat humana” (cultural, estil de vida, religiosa...) esdevingui font de creixement personal i d'enriquiment mutu? Com podem superar la desconfiança, els prejudicis, les pors, l'aversion... envers aquelles persones que percebem com a “diferents” o que no “pensen” com nosaltres?

COMPROMÍS D'ACCIÓ | Transformació de la realitat social (propera i estructural), canvi de mentalitats i comportament de les persones properes per posar-les també en acció.

- Què podem fer per tal que les persones del nostre entorn s'adonin de la necessitat de tenir cura de la natura i de mantenir l'equilibri dels ecosistemes per poder llegar aquesta meravella que Déu ens ha confiat a les generacions futures?
- Com podem contribuir, a través de les associacions, de les entitats, de la política, dels llocs de treball, a encaminar-nos vers una forma de viure que no sigui depredadora sinó sostenible, mantenidora, respectuosa i promotora de la diversitat i en tingui cura, i vers unes formes de relació que siguin més de servei a la societat i no de “poder contra algú” o per sobre, “dominadors d'algú”?
- Què podem fer com a comunitat cristiana per sentir-nos més en comunió amb la creació i per aprendre a reconèixer la natura com un esplèndid llibre en el qual Déu ens parla i ens reflecteix quelcom de la seva formosor i de la seva bondat, tal com feia Sant Francesc d'Assís?

PREGÀRIA DE CLOENDA | Compartim la pregària d'agraïment, lloança, petició d'ajuda i/o de perdó de cadascú i tanquem amb aquesta pregària:

Pregària cristiana amb la creació

Us lloem, Pare, amb totes les vostres criatures,
que van sortir de la vostra mà poderosa.
Són vostres, i plenes de la vostra presència i de la vostra tendresa.
Lloat sigueu.

Fill de Déu, Jesús,
per vós foren creades totes les coses.
Us formàreu en el si maternal de Maria,
us féreu part d'aquesta terra,
i miràreu aquest món amb ulls humans.
Avui sou viu en cada criatura
amb la vostra glòria de ressuscitat.
Lloat sigueu.

Esperit Sant, que amb la vostra llum
orienteu aquest món cap a l'amor del Pare
i acompanyeu el gemec de la creació,
vós viviu també en els nostres cors
per impulsar-nos al bé.
Lloat sigueu.

Senyor U i Tri, comunitat preciosa d'amor infinit,
ensenyeu-nos a contemplar-vos
en la bellesa de l'univers,
on tot ens parla de vós.
Desvetlleu la nostra lloança i la nostra gratitud
per cada ésser que heu creat.
Doneu-nos la gràcia de sentir-nos íntimament units
amb tot el que existeix.

Déu d'amor, mostreu-nos el nostre lloc en aquest món
com a instruments del vostre afecte
envers tots els éssers d'aquesta terra,
perquè cap d'ells no és oblidat davant vostre.
Il·lumineu els amos del poder i del diner
perquè es guardin del pecat de la indiferència,
estimïn el bé comú, promoguin els febles,
i tinguin cura d'aquest món que habitem.
Els pobres i la terra estan clamant,
Senyor, preneu-nos a nosaltres amb el vostre poder i la vostra llum
per protegir tota vida,
per preparar un futur millor,
perquè vingui el vostre Regne
de justícia, de pau, d'amor i de bellesa.
Lloat sigueu. Amén.

Papa Francesc – *Laudato si'*